

Sluthöstat

I september passerade sällskapet det eventuellt magiska tvåhundrastricket! Magiskt mest därför att det under en rätt lång tid syntes omöjligt att komma över. Det handlar alltså om medlemsantalet, vi är just nu nästan tvåhundra.

Som ni märkt har det varit svårt att få in material till Trollius; hoppas det bara är tillfälligt. Med största sannolikhet har alla vi tvåhundra någonting att skriva om som kan intressera, roa eller stimulera några andra bland oss. Ju mer skiftande innehållet är, desto mer spännande blir ju tidningen. Flertalet av oss är ju inte professorer, och de som är det vill väl också läsa sådant som är roligt!

Genom den breda aktivitet som DAES utvecklat i år under alla studiecirkel och annat i samband med projektet, har nästan överblicken försvunnit helt för oss i registergruppen. Det är ju viktigt att alla grupper och enskilda som gjort fynd och varit ute på äventyr berättar och rapporterar om detta, så fler i sällskapet kan få häpna åt märkliga växtplatser, sällsamma örter och botaniska bedrifter. Detta alltså helt oberoende av registrets omätliga vrål efter växtrapporter, vilket vi antar att alla hör eka inombords, utan att därför känna det som en dryg börda. Det är ju tvärtom så roligt att slå sig ned på höstintern och rita i alla dessa rapportblad, med den kommande Dalafloran svävande i andanom!

Ett annat bra sätt att samlas som sällskap i ett flera nummer för stort landskap, är ju att bevista inneträffarna under vintern.

Till STORMÖTET förväntas ni mangrant sluta upp, så inte Henry E. blir stående allena med sitt storslagna bildspel. Och bullarna!

Nu ska jag inte tjata mer, gudbevars, då slinker väl den där skrytsiffran ner under strecket igen, kantänka. En liten pålaga till måste ändå fram: Vi har höjt medlemsavgiften till 40 kr. Inte för att vi behöver pengarna just för stunden, men vi blev så avundsjuka på alla andra föreningar som har klirr i kassorna. Knappast något opris heller för så här mycket läsriktiga sidor.

En ny bekantskap för Trolliusläsarna är Poa, som kommer husera på tidningens baksida tills redaktören eller läsarna tröttnar.

Nu får ni vända blad och börja läsa antligen i mörksuggemörkret.

